

Картофитѣ сж пренесени изъ Америка. Американцитѣ ги открили въ диво състояние. Като узнали тѣхния вкусъ, почнали да ги съятъ въ градинитѣ си. Когато пъкъ почнали да ги съятъ въ разработена земя, да ги прекопаватъ, тѣ станали по-едри и по-вкусни и почнали да раждатъ повече.

Употрѣблението на картофитѣ не се разпространило тъй лесно. Отначало никой не искалъ да вѣрва, че картофитѣ могатъ да се ядатъ. Едни хора се страхували да не се отровятъ, а други считали за грѣхъ даже да се докоснатъ до тѣзи „дяволски ябълки“. Напраздно ученитѣ се мжчели да убедятъ народа, че картофитѣ сж евтина и вкусна храна. Напраздно доказвали, че малко парче земя, засѣяно съ картофи, може, въ случай на лоша жътва, да прехрани цѣло семейство и да го спаси отъ гладъ. Народътъ предпочиталъ да гладува, но не искалъ нито да развъжда картофи, нито да ги яде, макаръ и безплатно да му ги раздавали.

Разказватъ, че въ Франция единъ ученъ измислилъ следния начинъ, за да запознае народа съ употреблението на картофитѣ. Като видѣлъ, че нито думитѣ му, нито книжкитѣ, които писалъ и печаталъ за ползата отъ картофитѣ, не помагатъ, той засѣялъ малко парче съ земя, заградилъ го и поставилъ пазачъ. На пазача било строго заповѣдано да наглежда хубаво градината, защото въ нея билъ посѣянъ зеленчукъ за царската кухня. На пазача било разрешено за себе си да употребява картофи, но никому да не дава.

Щомъ тая заповѣдъ станала известна на всички, мнозина пожелали да узнаятъ, какъвъ вкусъ има тоя запретенъ плодъ. Когато дошло време да вадятъ картофитѣ, явили се много желающи да вършатъ това. И разбира се, голѣмо количество картофи тайно било отнесено отъ работниците и засѣяно въ тѣхнитѣ градини.

Съдържание: Щедринъ — Христова нощъ. П. П. Славейковъ — Опъкъ край (стих.). Безименко — Този свѣтъ е слѣпъ... (стих.). Петьофи — Спишъ ли, справедливостъ... (стих.). Ив. Вазовъ — Съячи (стих.). Х. Д. А. — Единъ голѣмъ благодетель на човѣчеството. Ев. Дабевъ — Паритѣ и тѣхниятъ произходъ. Х. М.

И това стори единъ работникъ. Д-ръ Фишеръ — Що е хирургия. М. Б-нъ — Борбата на човѣка съ природата. Гр. Петровъ — Къмъ българската младежъ. Разни.